

er den naaet saa vidt, at den er færdig, og skal man med nogen Frugt kunne tage Universitetets Lønningsforhold under Overveielse, maa man have Afgang til samlet at tage Universitetets Forhold under Overveielse, og det vil kun kunne ske paa Grundlag af den omhandlede Kodifikation, som navnlig vil give Anledning til at undersøge, om ikke den hele Konfistorialindretning trænger til en grundig Reform.

Høgskole: Den høitærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet søgte udførlig at paavise, at det, han havde gjort ved Cirkulæret af 21de Juni d. A., var fuldstændig ønskeligt, rigtigt, nødvendigt og saa fremdeles. Men derom er der jo slet ikke Spørgsmaal. Der er jo ikke Tale om Sagen selv, om dens Rigtighed eller Nødvendighed. Det er der Tale om, naar vi forhandle Skoleloven, men ikke her, hvor Spørgsmaalet kun er, hvorvidt Ministeren er gaaet udenfor Loven eller ikke. Her er alene Spørgsmaal om, hvorvidt Ministeren har ved Loven havt Bemyndigelse til at give sit Cirkulære det omtalte Indhold eller ikke. Den ærede Minister siger, det er ikke forbudt i Loven. Nei, jeg kan ganske vist ikke finde noget Forbud mod, at Ministeren udsteder en saadan Skrivelse; men, hvad jeg finder i Loven, er, hvad der skal undervises i i de øverste Klasser, og mellem det, der skal undervises i i disse øverste Klasser — baade Fællesskole og særlige Skole — findes hverken Latin i den ene Retning eller Mathematik i den anden Retning; men desuagtet byder den ærede Minister, at der skal undervises i disse Skole i de øverste Klasser. Saa vil jeg spørge: Naar den ærede Minister udsteder en saadan Skrivelse af det omtalte Indhold, om den da ikke maa siges at være forbudt i Loven. Den ærede Minister negter, at han tidligere har udtalt sig i anden Retning. Jeg har ikke Cirkulæret af 13de Oktober; saavidt jeg veed, findes det ikke i Ministerialtidenden; jeg har ialtsald ikke kunnet finde det, men jeg har læst det i forrige Samling som Medlem af Udvalget, og saavidt jeg husker, staar der: Det og det kan jeg gjøre ad Anordningsveien, men det og det kan jeg ikke gjøre uden Lov, og under det, som kunde gjøres ad Anordningsvei, stod ikke dette nævnt, men det stod derimod nævnt under det, som krævede en Forandring ved Lov. Nu er det ganske vist, at den ærede Minister ikke er gaaet saa vidt, som han dengang gik, men han er ialtsald gaaet vidt nok til at komme over den Grændse, som Loven sætter ham. Det kan muligvis være, at jeg ved en anden Veilighed kan komme til at forhandle udførlig med den ærede Minister

derom, og jeg skal derfor ikke opholde Thinget længere.

N. Andersen: Naar man med nogen Opmærksomhed har fulgt den Forhandling, der føres her paa 6te Dag, vil man have lagt Mærke til een Ting, som Alle ere enige om, nemlig at den politiske Tilstand her i Landet er ikke ønskelig, men dermed er Enigheden ogsaa omtrent forbi. Hvad der er Hindringen, og hvorledes den skal fjernes, derom er der høist forskjellige Meninger. En Ytring af det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Mourad) forleden Dag blev, jeg antager ved Hjælp af nogen Fantasi, forstaaet saaledes, som om det ærede Medlem vilde sige, at vi her befandt os under en Kantonslerpolitik. Det sagde det ærede Medlem imidlertid ikke, og det kunde heller ikke være hans Mening allerede af den Grund, at vi ikke have nogen Kantonsler her i Landet. Andre baade i og udenfor Rigsdagen have betegnet vor Politik som en Godseier- og Herremandspolitik, der er ganske forfærdelig. Jeg hørte for ikke længe siden en Præst — det var en Frimøntighedspræst — udbrøde: Nu have vi vaandet os under det og det Regimente i saa og saa mange Aar, og der er ikke Udset til, at det vil faae Ende. Ja, man har vaandet sig under det! Det maa være ganske egne Følelser, der kunne bringe Noget til at vaande sig under det. Men saa midt i al denne Tro paa og Tale om dette forfærdelige Godseierregimente kommer det ærede Medlem fra Nørresundby (Suel) og ophøyer os om, at det er en fuldstændig Feiltagelse, at det, Feilen bestaar i, er, at d'Hr. ikke ere deres Blads fuldstændig vogne. De kunne være dygtige Folk til Landbrug, Skovvæsen osv., men det er Departementscheferne, der regjere, og vi befinde os under en Departementschefsstyrelse. Det er noget ganske Andet end en Kantonslerstyrelse; thi efter hvad man hører derude fra, karakteriseres Kantonslerstyrelsen ikke ved at lade Departementscheferne raade, ja, man siger endogsaa, at selv Kantonslerens Kolleger ikke have saa Meget at sige. Det er altsaa den sidste Mening i Sagen, at vi befinde os under en Departementschefsstyrelse, og et æret Organ i Hovedstaden har allerede været saa fremsynet at mærke et Par Departementschefer med et hvidt Kors paa Ryggen. Det er altsaa ikke alene Ministerpladserne, man er opmærksom paa; men man begynder ogsaa at have sin Opmærksomhed henvendt paa Departementschefspladserne, saa der er dog forskellige Meninger om, hvad der egentlig er Hindringen for Styrelsen, og der er endnu mere forskellige Meninger om, hvad der skal gjøres for at